

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 56. Gregorius suam dignitatem exuit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIII. dit voce, sed testans Deum, eisque fecit
A.C. 1289. satis. Cum partes priores, quæ Ephesi & Cyziceni Episcoporum erant, semper in recusanda Gregorii absolutione persisterent, succensens Imperator eos faceffere suis ex oculis, ac sine cuiusquam alloquio ipsorum ædibus inclusos hærere jussit, donec novus Patriarcha renunciatus esset. Tum cæteros in magno palatio coram se, universo Senatu, Clero, monachis, & populo numero adesse voluit. Ibi Theoleptus Episcopus Philadelphinus omnium Gregorii presentis adversariorum nomine loquens eum declaravit orthodoxum, natam offensionem totam in Marci scriptum rejiciens.

§. LVI.

Gregorius suam dignitatem exuit.

Postero die Gregorius per otium composuit litteras, quibus munere se suo abdicans ita loquebatur: Ad patriarchale solium non meæ, non amicorum preces mihi stravere viam. Soli Deo liquet, qua id ratione conscenderim. Per spatium sexennio majus, quo idem tenui, ea quæ in viribus meis erant egi omnia, ut ad ecclesiam reducerem illos, qui ab ea discesserant. Curas vero meas excepit

c. 9.

cepit exitus votis adeo adversus, ut cl^a. Sæcul. XIII.
e fecit
Ephe-
c, sem-
tione
or, eos
cujus-
clulos
ha re-
in ma-
enatu,
nero
scopus
præ-
quens
am of-
um re-
cepit
epti
cuit.
com-
se suo
archa-
n pre-
quiet,
r spa-
tenui,
mnia,
qui ab-
s ex-
cepit
epti
cuit.
cepit
exitus
votis
adversus
ut cl^a.
Sæcul. XIII.
marent
aliqui
pacem
tam
optabilem,
ni
recedam,
nunquam
confectum
iri. Non
induxi
animum
contra
tales
adversarios
in gradu
me tueri
meo. Partes
discor-
des malui
reconciliatas
cernere. Pacis,
inquam,
procurandæ
gratia, &
offensio-
nes animabus
tam noxias
sublaturus
me
patriarchatu
abdicto. Nec
tamen mis-
sum facio
sacerdotium. Hoc per omnem
vitam meam miserente Deo conservare
cogito. Nihil enim quod me inde arceat,
mea mihi conscientia objicit. Pace proin
mea novus eligi Patriarcha potest, qui
digne functiones agat suas, & divisa Ec-
clesiæ membra conjungat iterum.

A.C. 1280.

Has Gregorius litteras dedit sua ex-
ratas manu, sed nomine suo non subsi-
gnatas. Quare quibusdam videbatur
velle sedem aliquando suam recipere eo
magis, quod abdicati causam muneris
non aliam, quam bonum pacis adduce-
ret, ita, ut, spes ipsum sua si falleret, re-
verti cogitaret, nihil habens, quod se sa-
cerdotio indignum redderet. At Impe-
rator ac Theoleptus Philadelphinus hu-
jus rei agitator præcipiuus Gregorium ad
exuendum munus inducendo se omnia
fecisse rati reliquos esse contentos, nec
ab eo quidquam ultra poscere jussérunt.
Gre-

Sæcul. XIII. Gregorius, postquam cum illis, qui ab lon-
A. C. 1289. go tempore parum æquis in ipsum erant

6. 10.

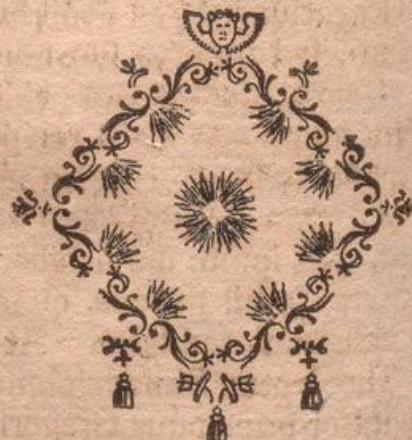
animis, inter alios cum Episcopis Germano Heracleensi ac Neophyto Perusiano a se gradu dejectis in gratiam redierat, concessit in parvum Aristinæ cœnobium spectans ad monasterium S. Andreæ, ubi habitabat Theodora Imperatoris cognata, & Radulphi vestiario præfecti vidua; quæ Princeps magnam Præfusilis curam gerebat. Sexennium, quod Patriarcha

Sup. §. 8.

Possin. not.
p. 565.

Gregorius in litteris memorabat suis, coeptum fuerat 11 Aprilis 1283: & quia se diutius tenuisse sedem ajebat, videtur eam reliquisse sub Junium anni

1289.

HISTO-